

РЕШЕНИЕ

№ 6897

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 15.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3171** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Кмета на район „Л., Столична община, срещу Решение № ППН-01-733/29.02.2024г. на Комисията за защита на личните данни, с което се обявява жалба от М. А. Ц. за основателна по отношение на район „Л.“, затова че към 27.08.2022г. администраторът не води документация за дейностите по обработване на лични данни, за които отговаря, съответно достъп до същата не е осигурен на надзорния орган с цел извършване на наблюдения и преценка на операциите по обработване на личните данни на лицето. Със същото решение му се налага имуществена санкция в размер на 2000 лв. и му се разпорежда да изготви правила и политики за защита на личните данни, които да публикува на официалната си интернет страница и да извърши/проведе обучение на служителите си по тези правила в 3 мес. срок от влизане в сила на решението.

Жалбоподателят твърди, че процесното решение е необосновано, тъй като комисията не е поискала от администратора на лични данни информация относно отчетността при обработка на лични данни. Становището по сигнала не е залепвано на входната врата на апартамента на сигналоподателката, нито на апартамента на родителите ѝ, поради което жалбата ѝ до КЗЛД е неоснователна. Сред дейностите по обработване на личните данни на сигналоподателката не е връчване на постановления акт. Поради това са неправилни указанията на КЗЛД за доказване на датата и начина на изпращане на отговора, предоставяне на правила и процедури относно начина на уведомяване на податели на сигнали, тъй като същите не представляват обработка на

лични данни. Като процесуално нарушение се сочи изпращане на уведомления до жалбоподателя от неоправомощено лице – и.ф. главен секретар на комисията или от самия главен секретар, без данни за упълномощаване от председателя на комисията. Като нарушение на материалния закон се сочи, че неправилно е прието, че са обработвани лични данни на сигналподателката, че са правени справки за нейни имена, адрес, телефон, ел.адрес или др., които позволяват идентифицирането ѝ. Това е така, защото за изясняване на случая не е необходима такава обработка. Поради това моли процесното решение да бъде отменено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни, редовно уведомена, в становище от 10.05.2024г. оспорва жалбата. Счита, че процесното решение е постановено от компетентен орган при правилно приложение на процесуалния и материалния закон, при спазване на установената форма и в съответствие с целта на закона. Поради това моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Заинтересованата страна – М. А. Ц., редовно уведомена, не се явява и представлява и не изразява становище по жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по жалба на М. Ц. от [населено място] № ППН-01-733 от 24.10.2022г. за неправомочно използване на личните ѝ данни от кмета на район „Л.“, СО във връзка с получен от нея сигнал за извършени промени на покривната конструкция и архитектурния вид на сградата на [улица]. На 05.10.2022г. бащата на сигналподателката е установил, че отговор на сигнала е залепен на входната врата на апартамента ѝ (ап.4) и на вратата на апартамента на родителите ѝ (ап.3) в същата сграда, в която живеят и лицата, срещу които сигналът е подаден (ап.9). В подкрепа на твърдението са приложени снимки от входните врати на двата апартамента. От тях е видно, че на входната врата на ап.4 е залепено писмо изх. № РЛЦ22-АП00-278-(2) от 27.09.2022г., което съдържа отговор на сигнал. Адресирано е до г-жа Ц., СО, Н.-СО и за класиране в УАСО. Според сигналподателката това представлява незаконосъобразно обработване на личните ѝ данни в нарушение на принципа на цялостност и поверителност, като в случая незаконно са разпространени данни за роднинската ѝ връзка с живущите в ап.3 – нейните родители. Твърди, че не е уведомявана по друг начин за изготвения отговор, като дори когато се прилага чл.18а, ал.9 от АПК, уведомлението е съобщение, че отговорът е изготвен, а не е самият отговор. По този начин контекстът, в който се обработват личните данни, не става достояние на трети лица.

С писмо от 22.12.2022 г. на изпълняващ длъжността главен секретар на КЗЛД е уведомен кмета на район „Л.“ СО за откритото административно производство и на основание чл. 3б от АПК му е указано да изпрати становище и всички относими доказателства. В отговор от 06.01.2023г. последният посочва, че действително става въпрос за отговор на сигнал, подаден от г-жа Ц., и препратен от Н. – СО, който обаче не е поставян от длъжностни лица от районната администрация на врата на самостоятелен обект в сградата, в която живее. Тъй като става въпрос за сигнал, отговорът по който не е административен акт, и поради ограничени финансови ресурси, районната администрация не съобщава отговори на сигнали по реда на чл.18а от АПК. Обикновено оставя отговора в администрацията до поискване или го

изпраща по пощата без обратна разписка. По принцип при връчване чл.18а, ал.9 от АПК не се поставя отговора, а уведомление, че е изготвен, като се спазва §4 от ДР на ЗУТ. В случая от снимките се вижда, че няма подпис на длъжностни лица от района, нито е съставен отделен протокол за поставянето. Няма поставяне и на таблото за съобщение в сградата на администрацията и на интернет страницата ѝ. Служителите на района нямат информация и че в ап.3 живеят родителите на сигналподателката, поради което няма как да залепят съобщение на врата на този апартамент.

С протокол № 19, т.8 от заседание на комисията на 14.06.2023г., жалбата на М. А. Ц. е приета за допустима и е насрочено разглеждането ѝ в открито заседание. Страните са уведомени за насроченото заседание на КЗЛД на 18.10.2023г. с писмо от главния секретар на комисията, като със същото са изискани допълнителни доказателства, вкл. кметът на район „Л.“ да приложи правила/процедури, регламентиращи реда и начина на уведомяване на лицата – податели на сигнали. Изискано е становище и от Н. дали отговорът на сигнала е предоставян на други лица. С писмо на директора на ДОСК от 30.06.2023г. искането на КЗЛД е препратено на кмета на район „Л.“. Отговор от кмета на район „Л.“ няма. Жалбоподателят в отговор от 07.07.2023г. уточнява, че снимките, приложени към жалбата са направени на 05.10.2022г. в 14,00ч., като 10 мин. преди това на вратите не е имало нищо. В този период не е влизал никой през входната врата на сградата. По принцип тя се отваря с ключ, с какъвто разполагат обитателите на апартаменти и чистачката. Няма видеонаблюдение.

За откритото заседание е съставен протокол № 37 от 18.10.2023г. по т.4 от дневния ред, като поради неявяване на страните, разглеждането на жалбата е отложено за 20.12.2023г. С писмо от 17.11.2023г. от главния секретар на КЗЛД до кмета на район „Л.“ отново са изискани писмените доказателства по предходното писмо. За трети път такова писмо е изпратено и а 11.12.2023г. Изискана е и информация от „Български пощи“ ЕАД, което в отговор от 23.11.2023г. уточнява, че не е получавало и доставяло пратка на М. Ц., изпратена от район „Л.“, СО. С писмо от 22.02.2024г. от директора на ДОСК – Н., СО е уточнено, че в деловодството му не е постъпвало писмо от районната администрация с изх. № РЛЦ22-АП00-278-(2) от 27.09.2022г.

Преписката е разгледана по същество на заседание на комисията на 17.01.2024г. Жалбата на М. А. Ц. единодушно е приета за основателна. Въз основа на протокол №1, т. 1 е издадено и процесното решение. В него е прието, че данните на жалбоподателя в обхват: име, адрес и качество на подател на сигнал, са лични данни, тъй като чрез тях лицето може да бъде идентифицирано. Употребата, съхранението и разкриването на лични данни имат характера на обработване на лични данни. Район „Л.“ е администратор на лични данни с оглед компетентността му по чл. 223, ал.1 и 2 от ЗУТ. Комисията е установила, че кметът на район „Л.“ е допуснал нарушение на принципа на отчетност по чл.5, §2 от Регламент 2016/679. Това е така, защото същият не е представил никаква документация за дейностите по обработване на личните данни на сигналподателката. Поради това контролният орган не може да извърши преценка доколко операциите по обработване на лични данни на физически лица в район „Л.“ се извършват в съответствие с принципите в чл.5, §1 от посочения регламент. Няма яснота и дали е правен опит отговорът на сигнала да се съобщи на сигналподателката, по какъв начин, предоставян ли е на трети лица извън посочените в писмото адресати. С оглед горното комисията е приела, че администраторът не води никаква документация за дейностите по обработване на лични данни, нито осигурява достъп до такава на надзорния орган. За това нарушение

на чл.5, §2 от Регламент 2016/679 се предвижда по-висок размер на санкцията в сравнение с този за други нарушения в съответствие с чл. 83 от регламента. Като смекчаващи обстоятелства са отчетени фактите, че от нарушението е засегнат един субект, обхватът на обработката е национален на данни за физическа идентичност, няма претърпени вреди от сигналподателя, нито реализирани финансови ползи от администратора, нарушението не е свързано с прилагане на технически и организационни мерки и е извършено за първи път. Като оттегчаващи обстоятелства са приети фактите, че естеството на нарушението е сериозно, тъй като става въпрос за трайно установена практика на липса на документация по обработване на лични данни, че нарушението е извършено от публичен орган на власт, и че няма последващи действия от администратора по отстраняване на нарушението. Поради това е прието, че подходящи са издаване на разпореждане по чл. 58, §2, б. "г" от регламента в определен срок и налагане на имуществена санкция по чл. 58, §2, б. "и" от регламента. Препис от решението е връчен на жалбоподателя на 05.03.2024г., видно от известие за доставяне на л. 58. Жалбата срещу него е подадена на 15.03.2024г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по изложените по-долу съображения.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подписи.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения. КЗЛД е събрала всички необходими при разглеждане на спора по същество доказателства, съгласно разпоредбата на чл. 36 от АПК. КЗЛД, в качеството си на решаващ спора административен орган, е изследвала обективно всички факти и подробно е мотивирала изводите си в атакуваното решение. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че кореспонденцията с КЗЛД е водена от неоправомощено лице от комисията. Същата е осъществявана от главния секретар на комисията, който съгласно чл. 19, т.3 от ПРАВИЛНИК за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация организира работата на комисията, а според т.11 - организира провеждането на заседанията и съставя проект за дневен ред на редовните заседания. Поради това съдът приема, че уведомителните писма до жалбоподателя са подписани от овластено длъжностно лице в кръга на неговите правомощия.

Не е налице противоречие на оспорения акт с материалния закон. Основният извод на Комисията е, че жалбоподателят не е спазил принципа на отчетност, тъй като не е в състояние да докаже, че личните данни на сигналподателя са обработвани законосъобразно, добросъвестно, по прозрачен начин, за конкретни и пропорционални цели, с подходящо ниво на сигурност и защита (чл.5, §2 във връзка с §1 от Регламента). От жалбоподателя три пъти е изискано предоставяне на правила/процедури, регламентиращи реда и начина на уведомяване на лицата, податели на сигнали. Същите са били необходими, за да може комисията да извърши

преценка дали същите предвиждат обработване на лични данни по изискуемия в регламента начин. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че дейността по връчване на постановления по сигнала акт не е дейност по обработване на лични данни. По смисъла на чл.4, §2 от регламента „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване на лични данни. В случая съхраняването на отговор по сигнала в администрацията на района представлява такова обработване. Поради това следва да има разписани правила за достъп до този отговор от служителите на района докато същият не се потърси от сигналоподателя. Разкриване на отговора чрез предаване и на други лица – в случая СО и Н., СО, също представлява такава обработка. Същото се отнася и до изпращане на отговор по куриер, по ел.поща или поставянето на уведомление за него на входната врата на апартамента, на таблото за съобщения в сградата на администрацията и на интернет страницата ѝ. Това е така, защото и в отговора, и в уведомлението, че е изготвен, се съдържа информация за имената и адреса на подателя на сигнала. Извършването на тази дейност без съответни правила и организационни мерки за опазване на личните данни безспорно е нарушение на принципа на отчетност, тъй като не гарантира, че данните са защитени при обработването и до тях не се предоставя достъп на лица, на които не е дължим. Жалбоподателят следва да е наясно, че не е санкциониран за залепване на отговора на сигнала на входната врата на апартамента на сигналоподателката, нито на апартамента на родителите ѝ, а за това че не може да докаже, че е регламентирал обработването на личните данни на сигналополучатели в съответствие с принципите на чл. 5, §1 от Регламент 2016/679. Въз основа на изложените мотиви, съдът приема постановеното решение на КЗЛД като издадено от компетентен административен орган, в установената от закона форма, без да са налице съществени нарушения на административно-производствените правила, в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона.

Що се отнася до предприетите мерки, КЗЛД правилно е приложила чл. 58, §2 от регламента като е избрала да приложи тези корективни правомощия, които да санкционират нарушението и да предотвратят извършване на такова в бъдеще. Разпоредбата по б. „г“ на посочената разпоредба цели да задължи жалбоподателя да съобрази операциите по обработване на данни с разпоредбите на регламента, като определеният за това срок е разумен и изпълним. Наложена имуществена санкция по б. „и“ от същата разпоредба е определена правилно в съответствие с чл. 83, §2 от Регламента. За определяне на размера на санкцията са съобразени естеството, тежестта и продължителността на нарушението, обхватът и целта на съответното обработване; броят на засегнатите субекти; липсата на приети от администратора правила за защита на личните данни при сигнали; липса на предишни нарушения, извършени от администратора; начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, без администраторът да го е уведомил за нарушението. При тези обстоятелства комисията е приела, че следва да наложи имуществена санкция в размер от 2000лв. Съдът намира, че размерът на същата е определен правилно. Регламентът не предвижда минимум на санкцията, като комисията може да приложи

такава с оглед посочените по-горе смекчаващи и отегчаващи обстоятелства.

С оглед изложеното съдът приема, че процесното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.3 от АПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от НЗПП.

Воден от горното Административен съд София-град, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Кмета на район „Л., Столична община, срещу Решение № ППН-01-733/29.02.2024г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: